

Az óbecsei Petőfi Sándor Általános Iskola diáklapja
XLV.évf. (165).szám
Óbecse, 2005.10.20.

Figyelő

Boroš Tijana 6.a

Újra benépesedett az iskola. Ismét zajossá váltak a tantermek, folyosók. Visszatért az öreg épületbe az élet.

Mindannyian újult erővel tértünk vissza az új tanévbe. Érezzük: velünk az erő. Nagy elhatározások lebegnek lelki szemeink előtt. Hisszük, most minden másképp lesz; most sikeresebben leküzdjük az elénk gördülő akadályokat; most eredményesebbek leszünk a tavalyi évnél.

A Figyelő szerkesztősége reméli – bízik benne –, mindannyitokban kellően nagy az elszántság és a kitartás ahhoz, hogy az idei évben sikert sikerre halmozzon.

Az új Figyelőben ezúttal is számtalan érdekes írást olvashattok nyári élményekről, gyermekhétről, szülőföldről. Továbbá válogattunk számotokra őszi verseket a magyar irodalomból. Reméljük izgalmas lesz megfigyelnetek azt, miként, milyen változatossággal fejezik ki költőink az ősz által előcsalt érzést. Versillusztrációkat is megfigyelhettek, s egyéb ötletes képzőművészeti alkotásokban gyönyörködhetek. Természetesen diáklapotokban ezúttal is megtalálhatjátok a szerb, a német és az angol oldalakat, ahol újabb tarka írások között böngészhetek. Végül agysejtjeiteket is próbára tehetitek a különféle feladványok révén. Ha „belefáradnátok” a nagy fejtörésbe, vidítson fel benneteket viccválogatásunk.

Kívánjuk, találja meg mindenki az ízlésének megfelelő rovatot, írást. S kívánjuk, kellemesen teljék el ez új esztendő minden pajtásnak, tanárnak.

Ezúttal is hálás szívvel köszönjük Nataša Knežević szerbtanárnő, Oroszlámos Erika némettanárnő, Tóth Daniella és Kiss Nella angoltanárnő, Megyeri Márta rajztanárnő és Lázár Tibor rajztanár segítőkész közreműködését.

Aali Tokombajev: A gyermek

*Életednek öröme a gyermek.
Virág, kit a tavaszi rét termett,
Ha először szólít puha szóval,
Úgy véled, a fülemüle szólal.*

*Járni tanul, magasodik, felnő,
Fényes napod, nem csúfítja felhő.
Boldog kor jövődő építője:
Mire kidőlsz, → ember lesz belőle!
(Bede Anna fordítása)*

A PETŐFI SÁNDOR ÁLTALÁNOS ISKOLA HÁZIRENDJE

Minden tanuló joga, hogy:

- adottságainak, képességeinek megfelelő nevelésben és oktatásban részesüljön,
- személyiségét tiszteletben tartásuk, és védelmet biztosítsanak számára,
- tájékoztatást kapjon az őt érintő kérdésekről és jogairól,
- szabadon véleményt nyilvánítson, javaslatot tegyen az emberi méltóság tiszteletben tartásával.

Minden tanuló kötelessége, hogy:

- rendszeres munkával, képességeinek megfelelően eleget tegyen tanulmányi kötelezettségeinek,
- tartsa tiszteletben az intézmény vezetőit, pedagógusait, alkalmazottait, valamint tanuló társait,
- tartsa be a házirendet,
- őrizze meg és óvja a közösség tulajdonát, az intézmény és a saját felszerelését,
- óvja saját és társai testi épségét, egészségét és biztonságát.

A tanulóknak a tanítás kezdete előtt legalább 10 perccel az iskolában kell lenniük.

A tanítás előtti gyülekezés helye az iskolaudvar.

Becsengetéskor a tanulók kettesével felsorakozva várják az ügyeletes tanárt.

A folyosókon mindenki a jobb oldalon közlekedik.

Becsengetés után a tanulók fegyelmезetten várják a tanárt a tantermekben, illetve a kabinetek előtt.

Tilos az iskolában hivalkodó ékszerek és az életkornak nem megfelelő kozmetikai szerek használata, valamint a dohányzás, a szeszes italok fogyasztása és kábítószer használata!

A tanítási órákon minden tanuló feladata, hogy:

- előkészítse a szükséges tanfelszerelést,
- a tanterembe belépő és távozó felnőttet a napszagnak megfelelő köszönéssel és felállással üdvözlje,
- figyeljen és képességeinek megfelelően aktívan részt vegyen a tanórak munkájában,
- kézzel jelezze ha szólni kíván, és felszólításra állva feleljen,
- a tanítás végén tisztaságot és rendet hagyjon maga után.

A tanuló köteles rendszeresen részt venni a tanítási órákon és a választott tanórán kívüli foglalkozásokon.

A betegség miatti hiányzásról orvosi igazolást kell hozni.

Tanévenként 3 tanítási napig a szülő is igazolhatja a hiányzást.

A hiányzás miatti tanulmányi elmaradást pótolni kell.

Igazolatlan az a hiányzás, melynek indoklását az osztályfőnök nem fogadja el.

Az iskola területe tanítási idő alatt csak írásos tanári engedéllyel hagyható el.

A tanítási órákon tilos a rágózás és a mobiltelefon használata! A szobacipő használata kötelező.

Kedves Figyelő!

Azért írom neked ezt a levelet, hogy megköszönjem neked, figyelmességedet.

Ezen az esős nyári délutánon éppen a júniusi számodat olvasgatom, s olyan jó érzés tölti el lelkemet.

Sok szép verset, elbeszélést tartalmazol mindegyik számodban. Ügyelsz arra, hogy a gyerekek mindég megtanuljanak valami újat iskolájukról, második otthonukról.

Mi gyerekek nagyon kedvelünk téged, hiszen alig várjuk, hogy megjelenjél iskolánk folyosóján; alig várjuk, hogy rikkancsaid benyissák osztályaink ajtaját azzal a felkiáltással: ***Itt a Figyelő!***

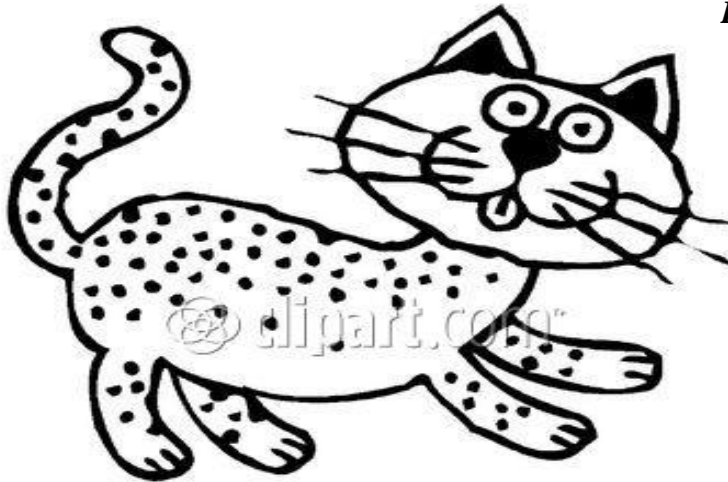
Az elmúlt években, s ezután is mi gyerekek, tanulók – tudom, nem csak a magam nevében mondom – igyekezni fogunk színessé, tartalmassá tenni tégedet.

Bár most még javában áll a nyár, én már alig várom újabb eljöttödet.

Keltezés: 2005. július 24.

Üdvözl:

Rákos Tóth Nikoletta 7. c

Tisztelt Figyelő!

Tegnap, július 1-jén tartotta meg Judit barátnőm a hagyományos Fiúmentes Évzáró Bult.

Reggel első éber gondolatom az volt, hogy mit is vegyek fel ezen a szép napon. Hirtelen eszembe jutott: a felső, melyben menni akartam, mosásban van. Gyorsan feltúrtam a szekrényem összes polcát, fiókját egy normális pólóért. Nagy nehezen ráakadtam egy elég tűrhető, ujjatlan blúzra, melyet délután fel is húztam.

Negyed négy felé megérkezett Klári és Tina, s együtt mentünk Judithoz megünnepelni a tanév végét. Fiúmentesen!

A buli fergetegesre sikeredett, hiszen egész idő alatt szólt a zene, mi pedig kólával töltött poharakkal a kezünkben megtárgyaltuk az elmúlt iskolaévet. Kibeszéltük a fiúkat, a tanárokat, a szimpátiákat. Szóba került, hogy ki milyen szakmát szeretne majdan művelni.

Késő este ért véget a buli. Remélem, ezen a nyáron nem ez volt az utolsó ilyen összejövetel. Nagyon remélem! Majd írök, ha összejövünk egy újabb rendezvényen.

Keltezés: 2005. július 02.

Üdvözlettel:

Sági Livia 7. c

Kedves Figyelő!

A nyári szünidőben a Kotori-öböl egyik kis városában, Lepetáneban nyaraltam szüleimmal.

Ott tartózkodásunk alatt rendezték meg az öböl ünnepét. Ilyenkor az emberek csónakokkal vonulnak a mesterségesen kiépített szigetre. Egyik nap nekünk is sikerült csónakba szállnunk, s megtekintenünk a világon egyedülálló műemléket.

A szigetet az 1200-as években kezdték kiépíteni. Néhány tengerész megfigyelte, hogy a hullámokon egy kép jelent meg, mely már egy ideje nem mozdult el helyéről. Erről a jelenségről értesítették az akkori püspököt. Ő azt ajánlotta, építsenek Mária tiszteletére templomot. A tengerészek azonnal nekiláttak a sziget építéséhez. Az ellopott hajókat kővel megrakták, és a megjelölt helyen elsüllyesztették azokat. Ily módon mintegy nyolcvan hajó került víz alá. A sziget és a rajta lévő templom építése mintegy 200 évet ölelt fel.

Amikor beléptünk a templomba egy gyönyörű múzeum tárult elénk. Az oltáron láthattuk azt a képet, mely egykoron a víz színén lebegett. A falakat egy kotori festőművész képei díszítik. Továbbá megtekinthetők különböző emléktárgyak az evőeszköztől a fegyverekig, amelyek az évszázadok során összegyűltek. A legértékesebb az a gobelin, melyet egy hajóskapitány felesége 25 évig varrt, amíg férjét várta. A képet az asszony maga rajzolta meg, majd japán selyemmel s a saját hajával varrta meg.

Sokan azt állítják, a szigetnek varázsereje van. Nem tudom, igaz-e, de egy biztos: mielőbb szeretnék oda visszatérni.

Keltezés: 2005. 08. 21.

*Tisztelettel:
Tallós Klára 7. c*

Tisztelt Figyelő!

Ezt a levelet azért írom neked, hogy elmeséljem azt a csodálatos élményt, melyben a nyáron részem volt.

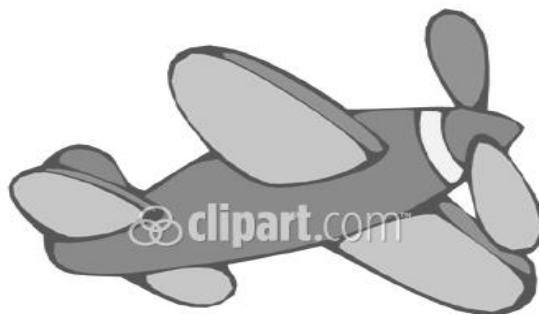
Egy szép nyári napon ellátogattam szüleimmal a Repülónapra. Hajnalok hajnalán indultunk, hogy elkerüljük a nagy forgalmat. Szerinte mégis sikerült belekeverednünk a legnagyobb dugóba. Na mindegy. Nem lényeges.

Amikor végre megérkeztünk, s épp kibújtam az autóból, egy repülőgép húzott el a fejem felett. Fellelkesültem, s a kapuban álló három repülővel azonnal le is fényképezkedtem. Amíg pózoltam, a hangosbemondó jelentette, azonnal érkeznek a Török Csillagok. Ezt hallván gondolkodóba estem, hogy nem csak Egri Csillagok léteznek. Nem jutottam a gondolatom végére, mikor megjelentek az égen a gépek, s csodálatos formációkat mutattak be. Őket követték az olasz légakrobaták, akik különböző formákat rajzoltak az ég színére.

Nagyon élveztem a veszélyes mutatványokat. Élménnyel telve, s szép felvételekkel megrakodva indultunk haza. Ígérem, legközelebb a képeket is megmutatom.

Keltezés: 2005. aug. 25.

*Üdvözl:
Megyeri Csaba 8. b*

Kedves Figyelő!

Szia Pajtásom! Remélem neked is mozgalmas a szüneted, mint az enyém!

Én most épp a bölcsödében ülök, és írom neked ezt a levelet. Hogy miként jutottam a bölcsödébe? Elmesélem neked.

Képzeld, az egyik közeli ismerősöm megkért, segítsek neki rendet rakni a bölcsödében. Ő ugyanis ott dolgozik. Örömmel mondtam igent.

Reggel korán kellett kelnem, hogy fél hatra odaérjünk a helyszínre. A korai ébredés valamelyest csorbította előző napi lelkesedésemet, de amikor megérkeztünk, már jobb kedvem kerekedett. Biztos a hajnali friss levegő tette.

Ahhoz, hogy bejuthassunk a termekbe szobacipőt kellett húznunk. Pont, mint a mi sulinkban.

Először a partedliket és a törölközőket válogattuk szét. Volt olyan, amelyikre piros, volt, amelyikre kék, melyikre zöld pötty volt varrva. Gyorsan elvégeztük a munkát.

Később érkeztek a gyerekek a bölcsödébe. Először nagyon nehezen váltak el anyukájuktól, de rövid időn belül, elfelejtkezve az anyusról, a játéka lett a főszerep.

A reggelit kilenc órakor osztottuk szét. Étkezés után az udvarra is kieresztettük a gyerekeket. Nagyon figyeltünk rájuk, nehogy valamelyik is leessen a lépcsőről.

Ebéd után meséskönyveket nézegettünk, rajzoltunk.

A csöppségek, belefáradva a játékba, most alszanak, én pedig neked írom a levelet. Remélem, szeptemberben újra találkozunk.

Keltezés: 2005. július 14.

Üdvözlő:

Lukács Orsolya 8. b

Kedves Figyelő!

Azért írom neked ezt a levelet, hogy elmeséljem egy szép nyári élményemet.

Augusztus első felében, egy kéthetes táborban vettem részt Csongrádon. A tizedik napon Budapestre látogattunk. Megtekintettük az Országházat, ahol láthattuk a Szent Koronát és az Aranyalmát s más érdekességeket.

A nap további részében elmentünk a Mátyás templomba, felmentünk a Halász bástyára. Sétáltunk a Hősök terén, majd átmentünk a Lánchídon.

Hosszan elidőztünk a Tropicariumban is. Káprázatos hely volt az szemünknek. Elénktárult a tenger csodálatos állatvilága, növényvilága.

Ígérem, odahaza elmesélem a látottakat. Addig is zárom soraimat.

Keltezés: 2005. aug. 10.

Üdvözlettel:

Német Erna 8. b

Kedves Figyelő!

Az iskola diáklapjának Szegedről írom levelem.

Jelenleg keresztszüleimnél tartózkodom. Nagyon vártuk a találkozást, hiszen már három éve nem láttuk egymást.

Keresztszüleimnek három családjuk van: Áron, Réka és Vencel. Áronnal és Rékával sokat járunk a városba. Megmutogatják nekem Szeged főbb nevezetességeit. Jártunk múzeumban, átmentünk a Belvárosi hídon és megtekintettünk egy kastélyt is. Kinéztünk a Dóm-térre is, ahol a munkások éppen a nyári színpadot állították fel, melyen augusztus 20-án a Rómeó és Júlia című musicalt adják majd elő.

Ma esik az eső, ezért itthon tartózkodunk. Délelőtt, mivel nagyon unatkoztunk, keresztanyám munkára fogott minket. Segítenünk kellett a fodrászszalonban. Én haját mostam, Réka pedig szárította a körmöket.

Most levelet írok, de alig várom a holnapot, amikor is a piacra fogunk kimenni, bevásárolni. Állítólag Szegeden nem olyan kicsi a piac, mint nálunk Óbecsén. Majd elmesélem egy következő levélben.

Keltezés: 2005. júl. 06.

Üdvözl:

Kozma Emese 8. b

Tisztelt Figyelő!

Iskolánk diáklapjának írok innen Szilvásváradról.

Itt most remek idő van. Épp a vonatra várakozunk, amelyik visszavisz bennünket a szállásunkra. Én nagyon kifáradtam, hiszen a mában egy hegymászó túrán vettem részt.

A hegyig vezető úton szép erdőket, tavat, meredek hegyoldalakat láttunk. Megérkezvén nekünk is egy meredek szirtet kellett megmásznunk. Néhol nagyon csúszós volt a talaj, ezért lassan haladtunk. A lassú tempó ellenére felértünk a csúcsra. Ott egy barlangot pillantottunk meg. Ameddig a napfény bevilágított, addig bemelegedtünk a barlang szájába. Tovább nem volt merszünk behatolni az örök sötétség birodalmába.

A lefelé vezető úton szinte repültünk.

Most itt ülök az állomás egy félreeső szegletén, s neked írom levelem. Vagyis írtam, hiszen a levegőbe vonatfütty hasít bele, ami jelzi, közel a szerelvény. Indulnom kell. Most zárom soraimat. Szeptemberben, remélem, újra találkozunk.

Keltezés: 2005. augusztus 08.

Üdvözl:

Zórád Anikó 8. c

Kedves Figyelő!

Azért írom a levelem, hogy elmeséljem egyik – véleményem szerint – igen érdekes júliusi élményemet.

Idén is részt vettem a MIT táborban. Mint már korábban meséltem, minden évben megrendezik a Bátorságpróbát. Ezúttal is így történt.

Csak most volt egy kis változás. A bátorságpróba nem a megszokott utat és ijesztgetéseket tartalmazta. Ezúttal az iskola épületében rebndezték meg. A folyosókon és a pincében törtek ránk a különböző szörnyek. Nagyon élveztem.

Akkor könnyebbültem meg – már persze nem a félelemtől – mikor megkaptuk az út megtételéért járó díjat: a Tűz serlegét.

Hát ilyen érkdefeszítő volt a nyaramnak e napja.

Üdvözl:

Beretka Judit a 7.- béből

Kedves Figyelő!

Iskolánk diáklapjának írok a napos Adriáról.

Szüleimmel július 31-én Buljanicára utaztunk. Eddig szép volt az idő, ma viszont kissé viharos, haragos a tenger. Jó egyméteres hullámok verdesik a partot. Mi mégis tervezzük, hogy fürödni megyünk. Míg nem indulunk, addig megírom kedvenc diáklapomnak a levelem.

A tegnapi napon vízibicikliztünk egy nagyot. Rettentően érdekes volt, bár jól belefáradtam a tekerésbe.

Budván és Petrovácon is voltunk a minap. Nekem Petrovác nagyon megtetszett.

Hajókázni is voltunk. Két sziget mellett is elhaladtunk, ahonnan emberek integettek felénk. Mi is kézlendítéssel üdvözlöttük őket.

Apuék horgásztak is a zöld tengerben. Én is próbálkoztam rákhalászattal. Sikeresen szerepeltem, csak a sós víz nagyon csípte a szememet. Kárpótolt azonban a tengerfenék csodálatos élővilágának látványa.

A minap ebédre tintahalat ettem. Nagyon ízlett.

Mostmár zárom soraimat, hiszen apu szól: indulunk meglovagolni a hullámokat. Tehát egyelőre zárom soraimat.

Kelkezés: 2005. aug. 13. (szombat)

Üdvözlő:

Bővíz Izabella 8. c

Kedves Figyelő!

Augusztusban csodálatos élményben volt részem.

Nagymamámmal négy élménydús napot tölthettem Boszniában.

Majdnem egy teljes napig utaztunk, mire megpillanthattam a hajdanában piciny faluból, mára turisztikai nevezetességgé kiépített települést. Éjszaka érkezünk meg, így Međugorjét fényben úszva, a csillagos égbolt alatt láttam meg először. Egyébként még szebb volt a város képe a következő nap hajnalán, mikor a napfelkelte teljes színpompájában ragyoghatott.

Pirkadat után indultunk Neumba, Bosznia kicsinyke, de annál szebb tengerpartjára. A tenger vize olyan sós volt, mintha egy hatalmas zsák sót öntöttek volna bele az ókori istenek.

Következő nap reggelén Mostarba utaztunk. Ott megtekintettük a híres műemlékhidat.

Mostanság sokat gondolok az iskolára. Alig várom, hogy találkozhatnék pajtásaimmal, s kedves újsággal.

Kelkezés: 2005. 08. 25.

Üdvözlő:

Kiss Anita 8. c

Kedves Figyelő!

A nyaram jól telik.

Már négy napja az adai sátoztáborban vagyok. A vezetőink Lilla tanárnő és Vali tanító néni. Egy sátorban vagyok Attilával, Lacival és Edvárdal.

Vannak itt lányok is. Némelyiket már régebről ismerem: pl. Anasztáziát, Krisztinát, Rebekát. Sok új barátot megismertem. Összebarátkoztam egy Eszter nevű lánnyal is, aki első látásra nagyon megtetszett.

Az étel is nagyszerű. A szakács néni nagyon finomakat főznek. Csak az ágyak kellemetlenek.

Majd jelentkezem legközelebb is.

Kelkezés: 2005. 07. 21.

Üdvözlő:

Varga Valentin 6. b

Kedves Figyelő!

A nyáron a pacséri Kamasztáborban jártam.

Két teljes hétig tartózkodtam ott. Rengeteget játszottunk, szórakoztunk. A legjobb mókát a falujáték szerezte számomra.

Csapatokba osztottak minket a tábor vezetői, s azt a feladatot adták, hogy különböző problémákat oldjunk meg a faluban kószálva. A játékot nehezítette, hogy minden csapattagot egymáshoz kötöztek bal csuklóiknál fogva.

A falubéli tájékozódást segítette egy térkép, melyen be voltak jelölve az állomáshelyek, ahová el kellett jutnunk. Csapatunkból senki sem ismerte a falut, ezért rengeteget civódtunk.

Vitáink közepette azért sikerült néhány feladatot megoldanunk: énekeltünk; tojást szerezünk, melyekre aláírásokat gyűjtöttünk; telefonáltunk (a faluban mindössze talán két háznál van telefon); s a végén le kellett stoppolnunk egy traktort vagy lovas kocsit, s bevitetnünk magunkat a táborba.

A játék végére nagyon kifáradtunk, eléhezünk, de a táborban újabb feladatok vártak ránk.

Megerőltető volt ez a nap, de a nyári két hét olyan jól múlt el, hogy jövőre is el szeretnék oda jutni.

Kelkezés: 2005. szept.05.

Üdvözl:

Fekete Angelina 8. c

Köszöntelek Kedves Figyelő!

Üdvözöllek erről a természet adta szép horvátországi helyről, Umagból. Szüleimmel és testvéremmel töltök el itt tíz élménydús napot.

A tengerpart strandja hol homokos, hol sziklával borított. Jókat fürdünk, búvárkodunk. A strand melletti medencék és vízi csúszdák is nagyszerű szórakozást kínálnak.

Tegnap kiránduláson vettünk részt. Útcélunk Poreč volt, ahol megtekintettük az akváriumparkot. Láthattuk a tenger érdekes állatvilágát. Láttunk polipot, cápát, tengeri csikót, rákokat...

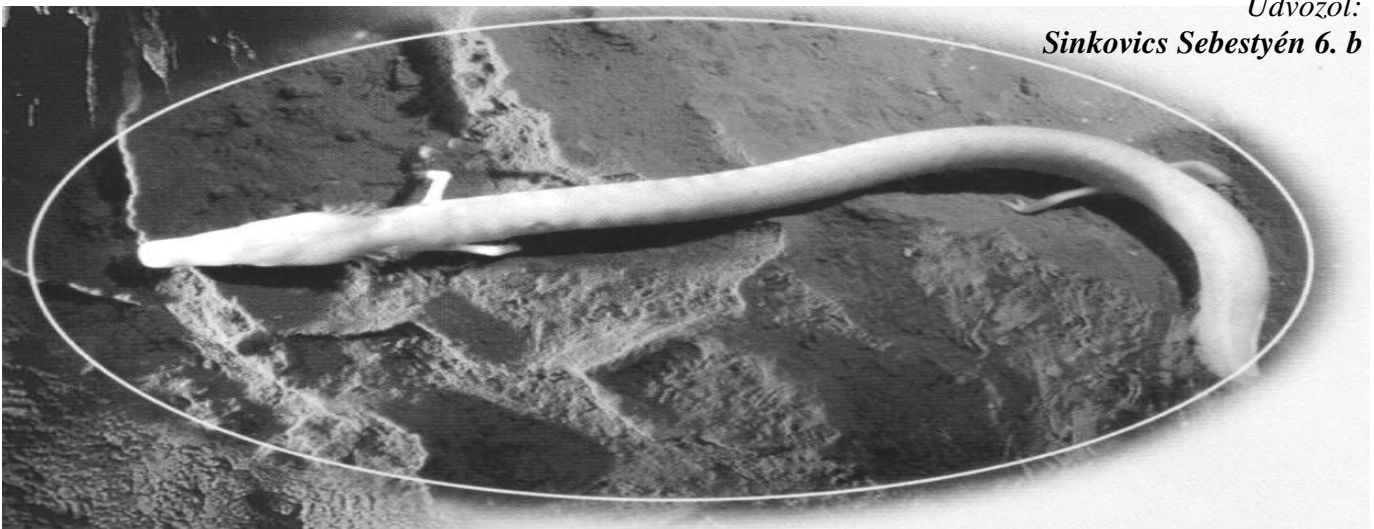
A baredeni cseppkőbarlangban is jártunk. Megfigyelhettünk egy érdekes élőlényt, az „emberi halacsát”. Ez az állat megél a vízben is és a szárazföldön is, s az uszonyai mellett lábai is nőttek.

Ha minden napom ilyen élményteli lesz, gyorsan el fog múlni a nyár.

Kelkezés: 2005. 07. 12.

Üdvözl:

Sinkovics Sebestyén 6. b

Tisztelt Figyelő!

Hát elérkezett ez a nap is! Ma zárul a győri táncverseny, melyen én is fellépek csapattal. Versenybe szállunk Lengyelország, Olaszország és Ukrajna csapatával.

Most, amíg a fellépésre várok, írok neked egy levelet, melyben elmesélem röviden az elmúlt pár napomat.

Megérkezésünk után azonnal megkaptuk a szálláshelyünket, ahol gyorsan lezuhanyoztunk, s felfrissülve visszamentünk a Sportcsarnokba a megnyitóra.

A második napunk városlátogatással telt el.

A harmadik napon élményfürdőben voltunk. Talán soha nem fogom elfelejteni az ott átélteket.

Vásárolni is voltunk a Spárban és a Tescóban. Vettem...

Most zárom soraimat, hiszen a mi kategóriánk következik. Az eredményről majd egy másik levélben fogok beszámolni.

Keltezés: 2005. 06. 30.

*Üdvözlettel:
Klamár Zsanett 6. b*

Kedves Figyelő!

Augusztus tizedikén érkeztünk Görögországba. A tengerpart csodás. Családommal nagyszerűen érzem itt magam.

Sokat fürdünk és sétálunk. Találkoztunk igazi indiánokkal. Négy koncerten is voltunk. Kellemes dallamú zenéjük van a görögöknek.

Voltunk az Olimposz hegyen. Ezer méterre feljutottunk. Nagyon szép kilátás tárult elénk. Beláttuk hosszan a tengerpartot. A házak parányinak tűntek.

Visszatérőben a nyaralóba egy kis falucskában ebédeltünk meg. Rövid ideig tartózkodtunk ott, épp csak addig, hogy elfogyasszuk eleségünket, s rövid sétát tegyünk a falucskában. Érdekes volt látni, hogy a házak s az utak egyaránt kőből voltak kiépítve.

Visszatérve a nyaralóba orrunkat cirógatta a sós tengeri levegő frissítő illata.

Nagyon jól érzem itt magam. Néha éjfélig beszélgetünk a játszótéren, ahol sok-sok gyerek játszadozik még ily késő éji órákban is. De bármily jó is itt, mégis várom a hazavezető utat, hiszen ismerem a mondást – s most már az érzést is – „Mindenütt jó, de a legjobb, otthon!”

Keltezés: 2005. aug. 15.

*Üdvözlettel:
Alács Angéla 6. b*

Tisztelt Figyelő!

Örömmel jelentkezem Magyarországról, a Csongrádon lévő napközis táborból.

Ebben a táborban harminc becsei gyermek nyaral augusztus elsejétől tizenharmadikáig. Sátrakban vagyunk elszállásolva, mindegyikben négyen-öten.

Ma, augusztus harmadikán Egerbe kirándultunk. Eger nem nagyváros, de szép, s rengeteg látnivalója van.

Az egri vár romjai között sétálva úgy éreztem magam, mintha visszapörgött volna az idő kereke. A fülemben régi csatazajok zengtek, s mintha maga Dobó István harsány hangját is hallani véltem volna:

-Bátran fiúk. Előre! Védjük meg a várat a töröktől!

Mellettem úgy tűnt, mintha kardok csattogtak volna. Szemem előtt láttam, amint Bornemissza Gergely fényes páncélján megcsillannak a lenyugvó Nap utolsó sugarai.

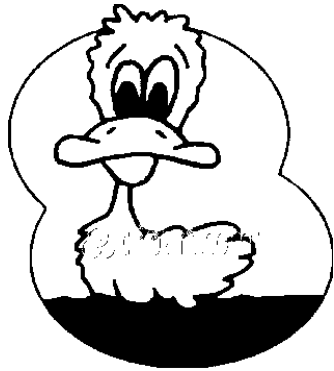
Olyan érzés járt át, mintha a történelembe csöppentem volna. Szinte megrettentem a Bornemissza-találmánytól, a tűzkeréktől, melyet a törökre bocsátott annakidején a bátor várvédő csapat.

A sok izgalmas élménytől aludni sem bírok, bár érzem, nagyon fáradt vagyok.

Kelkezés: 2005. 08. 03.

Üdvözl:

Cseszák Zsombor 6. b

Kedves Figyelő!

Nekem az idén a nyári szünidő nagyon vidáman telet el. Jól kipihentem magam, s soha nem unatkoztam.

A szünet első hetében megkezdődött az uborkaszedés, melyben én is részt vettem. A munka különös élménnyel töltött el. Persze a játéknak tűnő foglalatosság mellett jutott idő a tényleges játékokra is.

Júliusban Péterrévén voltam apukámnál. Sok új barátnőt szereztem.

Egyik vasárnap dálután kimentünk a Tiszára fürdeni. Elhatároztuk, hogy átússzuk a folyót. Mivel nem volt erős a víz sodrása, nem erőltettük meg magunkat, s aránylag rövid idő alatt átértünk a másik felére. Ott a homokos parton építettem egy homokvárat. A testvéremmel meglátogattuk az „ugrálót” is. Ez egy olyan fa, melynek koronájába kötél van kötve, s ezzel be lehet messzire a folyóba repülni. Mi is jól megkapaszkodtunk a kötélben, s a lendületünk messze hajított bennünket a fodrozó Tiszába.

Később labdázunk is, de mivel gyorsan leszállt az esti szürkület, ezért visszaúsztunk a bácskai oldalra. Ekkor vettem észre, mennyire kifáradtam.

Most az iskolapadból visszagondolva a nyárra, azt kell mondanom, rengeteg élményben volt részem a nyáron; a nyáron, amely tovább is tarthatott volna.

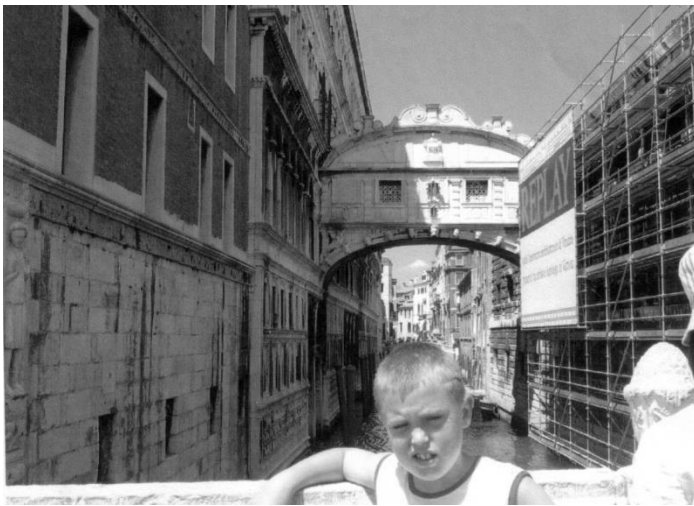
Kelt: 2005. szept. 1.

Tisztelettel:

Goór Enikő a 6.- béből

Nagyon vártam a
Amikor befejeztük a
utaztam a testvéremmel
voltam, hogy repülőbe
Megcsodáltuk
gondolák.

Szent Márk teret is. A
Umagra, a tengerre
élményt nyújtottak a
kagylót, érdekes színű s
án Harkányra, az
Két bronzérmes
Az ünnep alkalmából
a város főterén.

és nagy örömeinkre az Irigy Hónaljmirigy. Mindegyik együtttestől aláírást is kaptam.
Örömmel emlékezem vissza erre a nyárra.

vakációt.

tanévet, Olaszországba
és nagyszüleimmel. Boldog
ülhettem.

Velencét. Gyönyörűek a
Körülsetáltuk a híres, neves
nyár másik felében
utaztunk. Felejthetetlen
csúszdák. Gyűjtöttünk sok
alakú követ. Augusztus 20-
úszóversenyre mentünk.
szereztem.

estéknként koncertek voltak
Fellépett a Charlie, a TNT

Farkas Tamás 4.c

A nyáron Vajszkán jártam a rokonaimnál. Az odafelé vezető út egy kicsit hosszú volt, ezért útravalóval feltarisznyázva vágunk neki az utazásnak. Anyuval a városokat számoltuk, amelyeket keresztülhaladtunk. Blanka egész úton aludt.

Bácsnál megcsodáltuk a várat, amelynél a magyarok vereséget mértek a török seregre. Vajszka felé megálltunk Bođanba, ahol rokonaink élnek. Ők már a kapuban vártak ránk. Bent beszélgetni kezdtünk, s megajándékoztuk egymást.

Később apu és Pero sógorom bográcsost készítettek. Pero sógorom egyébként öt nyelven beszél, ír fest s szobrászkodik. Néha archeológusi tudományát is használni kell.

Ebéd után folytattuk utunkat Vajszka felé bár én még szívesen elidőztem volna a sógoromnál.

Soltis Kornél 4.c

Augusztus 1-jén Magyarországra utaztam kéthetes táborozásra.

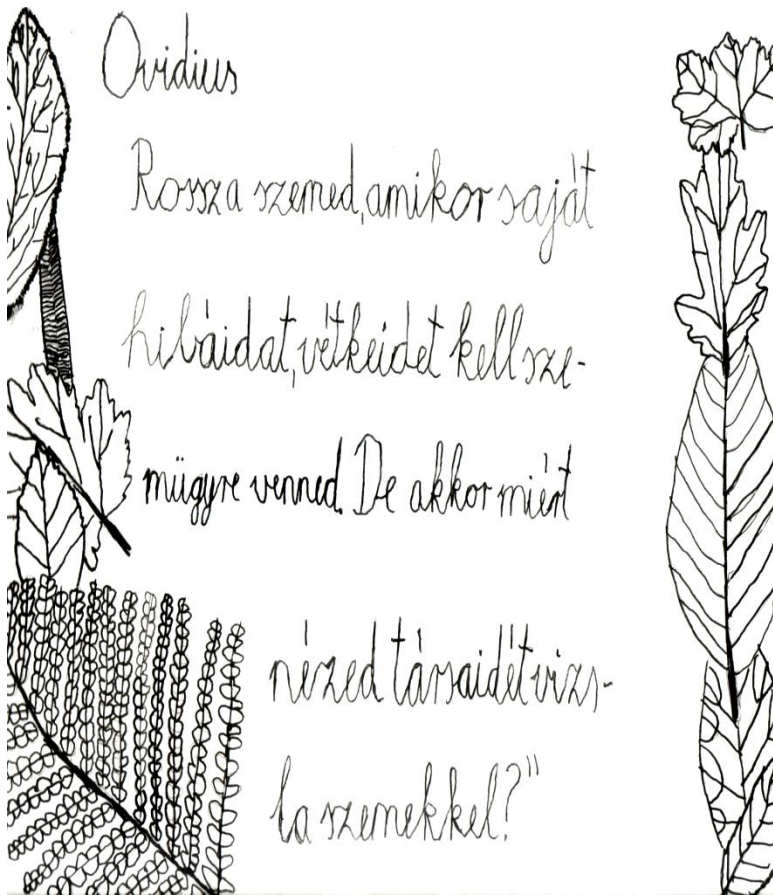
Az út négy óra hosszat tartott.

Mikor megérkeztünk Csongrádba, a táborban gyorsan birtokunkba vettünk sátrunkat.

A két hét alatt különböző kézműves foglalkozásokon vettünk részt. Egyszer batikoltunk, másszor üveget festettünk.

Estéknként koncerteken vettünk részt. Fellépett Szűcs Judit, Mary Zsuzsi, az Edda együttes, Sárközi József ütőművész, az Irigy Hónaljmirigy és Márió. Utóbbi kettőtől autogramot is kaptam.

Máté Enikő 4.c

Ovidius

Rossza szemed, amikor saját

hibáidat, vétkeidet kell sze-

mügyre vened. De akkor miért

nézed társaidet vissza-

la szemekkel?"

Szülőföldem

Szülőföldem, ahol születtem,
 És ahol óvodába jártam.
 Szülőföldem az iskola is,
 Ahol megtanultam írni, olvasni.
 Szülőföldem a hegedűm,
 Melyen vidám dalokat játszom.
 Szülőföldem az út is,
 Amelyen járok.
 Szülőföldem az otthonom,
 Ahol lakom.
 Szülőföldem az udvar
 És a benne nyüzsgő baromfisokadalom.
 Szülőföldem itt minden,
 Ami engem körülvesz.

Csernyák Huba 3. b

Szülőföldem Vajdaság gyönyörű tája. Már kilenc éve e tájegység szép, nyugodt kisvárosában, Óbecsén élek szüleimmel és testvéremmel.

A település mellett a Tisza folyó kanyarog el, melynek partján sokat szoktam sétálgatni. Az erdőben hétvégén kirándulni szoktunk, rostélyost készítünk és hallgatjuk a madarak csiripelését.

Amikor nagyszüleimnél töltöm a nyarat, gyakran járunk a határba megtekinteni a termést.

Szüleimmel sokat jártam már külföldön, de kicsi szívem mindég visszahúzott a szülőföldemhez.

Szabó Szelesztina 3. b

Óbecsén élek. Városom a Tisza folyó jobb partján helyezkedik el. Utcái szépek, rendezettek. A központban sok üzlethelyiség található. Szeretek a kirakatok előtt sétálgatni.

Hogyha egyszer itthagynám a városomat, úgy érzem, a gyermekkorom hagynám itt. Legtöbb időt az utcán játszva töltök el. Barátaimmal szoktam jókat szórakozni.

A barátaimat, az utcámat, a házunkat mind-mind nagyon sajnálnám, ha el kellene hagynom.

Ők jelentik számomra a szülőföldet.

Sinkovics Áron és Másity László 3.b

- Mese a ballada alapján -

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer tizenkét kőműves. Várat szerettek volna építeni, magas Déva várát. A várépítéshez hozzá is kezdettek, de amit raktak délig, leomlott estére, amit raktak estig, leomlott reggelre.

Tizenkét mester tanakodni kezdett, a falat megállítani hogyan lesz lehetséges. Hosszú vitatkozás után ilyen megállapodást kötöttek:

*„Kinek felesége legelőbb jó ide,
Szép gyöngén fogjuk meg, dobjuk be a tűzbe,
Keverjük a mészbe gyöngye teste hamvát,
Avval állítsuk meg magas Déva várát.”*

Eközben a mit sem sejtő kedves, sudár Kelemenné, hosszú útra készült. Ő urához menni volt akarata. Hű kocsisa kérlelte, hogy ne menjen, mert minden előjel rosszat mutat.

*„Asszonyom, csillagom, forduljunk mi vissza,
Rossz jelenést láttam az éjjel álmomban,
Az éjjel álmomban olyan álmod láttam,
Kőműves Kelemen udvarába jártam,
Hát az ő udvara gyásszal van behúzva,
Annak közepébe mély kút vala rakva,
S az ő kicsi fia oda beléhala.
Az éjjeli álom nem telik ma jóra,
Asszonyom, csillagom, forduljunk meg vissza!”*

Az asszony azonban hajthatatlan maradt.

*„Kocsisom, kocsisom, nem fordulunk vissza,
A lovak sem tiéd, a hintó sem tiéd,
Csapjad a lovakat, hadd haladjunk elébb.”*

Mikor Kelemen kőműves észrevette közeledő feleségét, imádkozásba kezdett.

*„Én uram, én istenem! Vidd el valahova!
Mind a négy pejlóvam törje ki a lábát,
Vessen a hintómnak négy kereke szakát,
Csapjon le az útra tüzes istennyíla,
Horkolva törjenek a lovaim vissza.”*

Az ima nem hallgattatott meg. Kelemenné megérkezett halálra ijedt ura elé. Illendően köszöntötték egymást, majd hosszas beszélgetés után az asszony tudtára adta a tizenkét kőműves azt, miben megállapodtak.

*„Kinek felesége legelőbb jó ide,
Szép gyöngén fogjuk meg, dobjuk be a tűzbe,
Keverjük a mészbe gyöngye teste hamvát,
Avval állítsuk meg magas Déva várát.”*

Kelemenné lelke mélységes mély fájdalomba burkolódzott. Zokogva ment haza elbúcsúzkodni drága gyermekétől és asszony barátaitól.

Majd pedig a búcsúzkodást követően visszatért a tizenkét gyilkos közé, és sorsa beteljesedett. Belekeverték gyenge teste hamvát a mészbe, s ezzel építették fel magas Déva várát.

Mikor Kőműves Kelemen hazatért a várért kapott nagy jussal, egyetlen fiacskája állta útját.

*„Isten hozott haza, kedves édes apám!
Hol maradt, hol maradt az én édes anyám?”*

Kelemen néki ily feleletet adott:

„Hadd el, fiam, hadd el, haza jó estére!”

Az este is eljött, de az anya csak nem érkezett meg. A fiúcska felkerekedett, hogy megkeresse édesanyját. Az apja utat mutatott gyermekének.

*„Menj el, fiam, menj el, magas Déva várra,
Ott van a te anyád, kőfalba van rakva.”*

A gyermek el is ment a várhoz. Meg is szólította a jó édes anyját.

„Anyám, édes anyám, szólj bár egyet hozzám!”

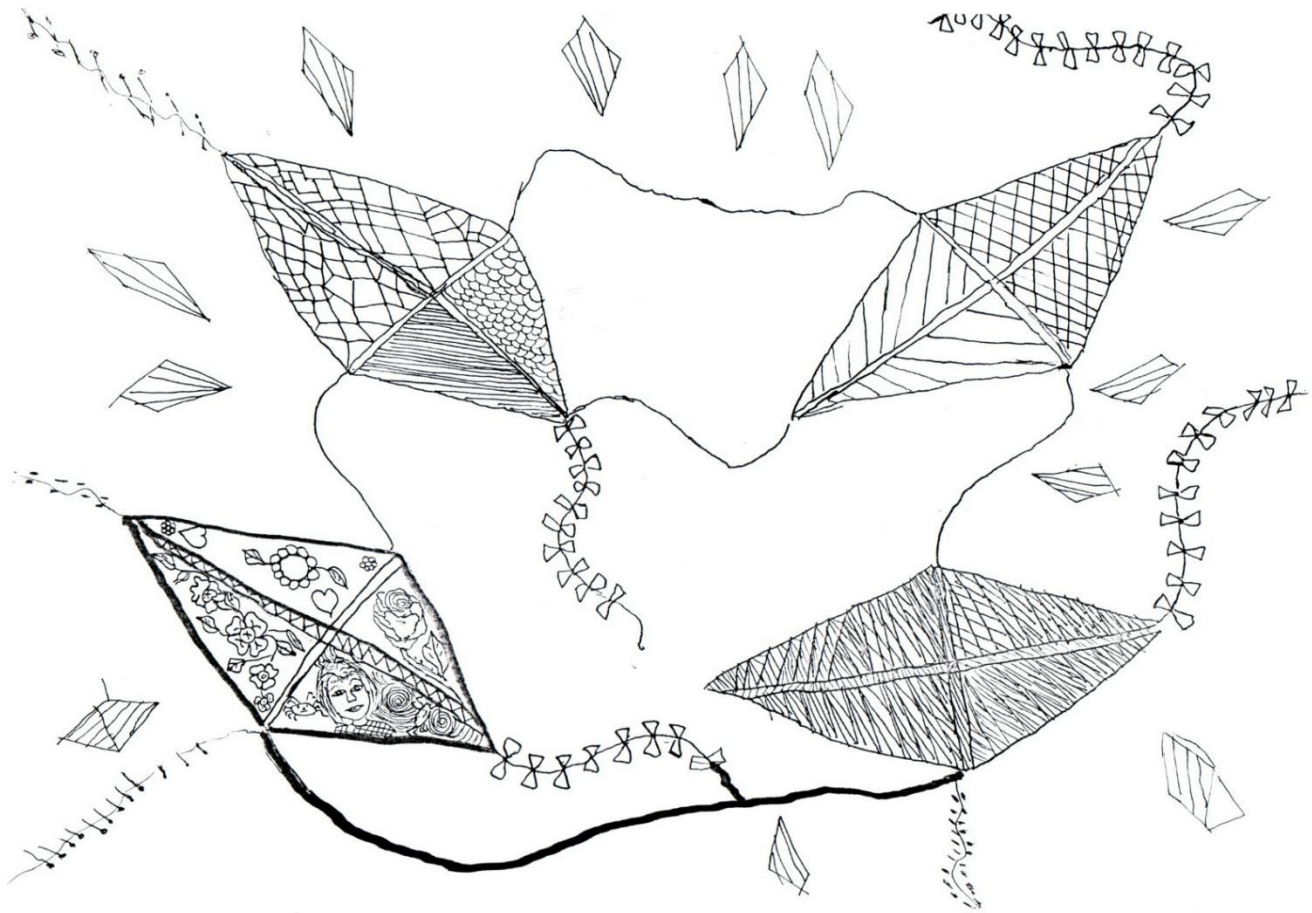
Kelemenné a kőfalból válaszolt síró kicsi fiacskájához.

*„Nem szólhatok, fiam! Mert a kőfal szorít,
Erős kővek közé vagyok bérakva itt.”*

A fiúcska szíve, hallva anyját, meghasadt. A talpa alatt megnyíló föld elnyelte a kis árvát.

Bagi Attila 5. b osztály

СВЕЗНАЛИЦА

Рад Анамарије Зорад из 7.ц

Драги другари!

Поздрављамо Вас на почетку нове школске године. Свима Вама желимо успешну школску годину!

Молимо Вас да нам достављате своје успешне радове!

Унапред се захваљује редакција Свезналице!

КЊИГЕ

ДЕВОЈЧИЦЕ – ЛУЈЗА МЕЈ АЛКОТ

Роман који описује доживљаје четири девојчице, од Божића до Божића. Када је њихов отац отишао на фронт, а сав новац дао пријатељу на зајам, оне се сусрећу са сиромаштвом, глађу, болестима.

Ивана Икач и Тамара Трајковић, 7.а

ЧАРОБЊАК: ШЕГРТ – РЕЈМОНД Е. ФАЈСТ

Сиротан Паг постаје шегрт чаробњака Кулгана. Паг осваја наклоност двора и љупку принцезу, упркос томе што није могао да овлада својим моћима. Пагова необична врста магије ће једног дана заувек променити судбину двају светова, јер су мрачна бића из другог света отворила капију космоса, како би поново започео древни рат између сила Реда и Хаоса.

Ивана Икач и Тамара Трајковић, 7.а

ФИЛМ

ЧАРЛИ И ФАБРИКА ЧОКОЛАДЕ

Нови филм за клинце који воле фантазију. Занимљиви свет Чарлија Бакета, дечака који је пронашао тикет за улазак у фабрику чоколаде и доживео много авантура тамо, заинтригираће свакога. Главну улогу игра Џони Деп. Не пропустите овако добро биоскопско издање.

Дајана Милованов, 6.а

Рад Јелене Ђурић из 7а

Рад Тамаре Трајковић из 7а

Рад Виолете Мутавдџић из 7а

КЊИГА ЈЕ НАЈЛЕПШИ ПОКЛОН

Ако желиш неком да поклониш нешто,
то треба да вреди и да буде вешто.
Поклон за маму која ручак кува,
поклон за баку која те чува.
Поклон за тату који вредно ради,
поклон за деку који кућу гради.
Шта поклонити велика је брига,
најлепши поклон је велика КЊИГА!

Јована Боговац 5.а

БОЈЕ

Црвен је рак,
црн је мрак.
Камен је сиви,
а зелен је киви.
Плава је шљива,
бела је гљива.
Жуто је сунце сјајно,
розе је цвеће бајно.
Црвено је срце моје,
ето то су моје омиљене боје.

Јована Боговац 5.а

МОЈЕ ОМИЉЕНО ДРВО

Моје омиљено дрво зове се јелка. Добио сам је кад сам био беба.
Пошто је дрво било мало, засађено је у једну велику саксију. Стабло јој је танко и храпаво. Крошња је густа, зелена и разграната. Листови су зелени, игличасти и танки. Сваке Нове године је уносимо и китимо разним украсима. Тада она заблиста у пуном сјасу.
Она ми је омиљено дрво зато што расте заједно са мном.

Александар Марић, 3.а

МОЈЕ ОМИЉЕНО ДРВО

Моје омиљено дрво је јела. Она се налази испред капије мог комшије.
Њено стабло је узано и веома витко. Крошња јој личи на троугао, а њене зелене иглице су јако густе и веома лепо миришу.
То дрво мени и мојој сестри пружа леп хлад и ми веома волимо да се играмо испод њега.
Када се враћам из школе, понекад станем под његову крошњу, склоним се од сунца и берем цветиће који расту у његовој хладовини.

Анита Торњански, 3.а

ОРАХ

Постоји једно дрво у породици које сви јако волимо. Оно се налази у дворишту мога деде, а засадио га је још мој прадеда.
Пошто је дрво већ јако старо, гране му нису тако велике и раскошне као некад. Приметио сам да је род све слабији, па ни за колаче нема довољно. Наше нас дрво лети штити од врућина. Мој деда и ја имамо обичај да седнемо под њега и пијуккамо лимунаду што нам је бака спремила.
Ових сам дана чуо нешто што ме је јако растужило. Мој деда каже да је дрво јако старо, па ћемо морати да га заменимо неким младим које ће давати бољи род и више ораха за колаче.

Срђан Ахимов, 3.а

УШЛА САМ У ЛИФТ И ...

"О, не! Не опет!", узвикнула сам када сам видела степенице. Први пут у животу решила сам да идем лифтом, јер ме је излуђивало поновно пењање уз степенице. Лифт је био празан. Ушла сам и врата су се затворила. Кренуо је. Крррк! Дум! Затворила сам очи од страха, а када сам се усудила да их поново отворим, нашла сам се...Па, не знам где.

Врата су била отворена и могла сам видети све што се напољу дешавало. Било је занимљиво. У ствари, Било је чудно. Становници тог "спрата" на који сам стигла били су – роботи. Код њих су многе машине стајале напољу, на сред улице. Те машине су и – причале. Прво што ме је угледало било је...нешто. Некакав склоп где је глава била тостер који је сваки минут избацивао тостове, руке тигањи, а ноге обичне жице. Стопала су биле пегле, а глас којим ми се обратио био је звук мотора:"Ко си ти? Знаш! Ти си са Земље. Добро дошла у Робовил!" Провео ме је градом. Сви су били љубазни и мирољубиви. На једном крају града угледала сам нешто што је одударало од остатка Робовила. Гомила крша је била тамо, а на њој нека грађевина. "То је планина Кршевлија. На њој живи, и стално је допуњује, зли робот Коцко."

Стигли смо до палате коју су звали Гланција. Заслужила је то име. У њој је живео краљ кога су сви волели, а звао се Људско срце. "Тако су га назвали јер не изгледа као да има метално, већ људско срце", објаснио ми је мој пратилац. Раскошна врата су се отворила.

Палата је била опремљена најсавременијом технологијом. Све машине које постоје, као и оне које људи још нису измислили, биле су ту. Увели су ме код краља. "Хо, хо, хо! Ти, највећи противник лифтова, код нас? Хо, хо, хо!" "Зашто сам овде?" "Тај неваљалац увек залута. Носталгичан је", пробруји краљ. Схватила сам да говори о лифту. "Али ипак си овде са разлогом. Мораш спречити Коцка да ме отме. Жели да надогради Кршевлију, а ја сам му потребан за то." "Како да помогнем?", упитах ја. "Ти се увек пењеш степеницама. Моћи ћеш тако да се попнеш на Кршевлију и да уништиш Коцка." "Добро", само сам то рекла. "Крећи одмах!" Одвели су ме млазњаком до планине и кренух на посао.

Почетак је био лак, али када је Коцко сазнао да сам ту, почео је да баца крш на мене. Морала сам стално да скрећем са пута. Нисам одустала. Попела сам се до врха и чим сам стигла, планина се распала, а Коцко зарђао. Повратак у град ме је радовао. Дочекали су ме дивном гозбом. Набавили су разне ствари са Земље да би ме усређили. "Захвални смо ти до неба! Ово је поклон за тебе." Краљ ми је поклатио електричну оловку за писање домаћих задатака.

Тргла сам се. Стигла сам на спрат на који сам желела. Изашла сам из лифта. "Да ли сам све измислила?" Осврнула сам се. Лифт ми је намигнуо. Насмејала сам се:"Ха, ха, ха! Сећајте ме се увек! Доћи ћу вам понекад!"

Никад нећу заборавити Робовил. Стално ме посећује онај робот кога сам првог срела у граду. Он ми је најбољи пријатељ.

А она оловка...Ха, ха, ха! Сјајна је! Знате, људи, тај град треба назвати Срцоград, јер ниједан човек нема толико срце као моји драги роботи.

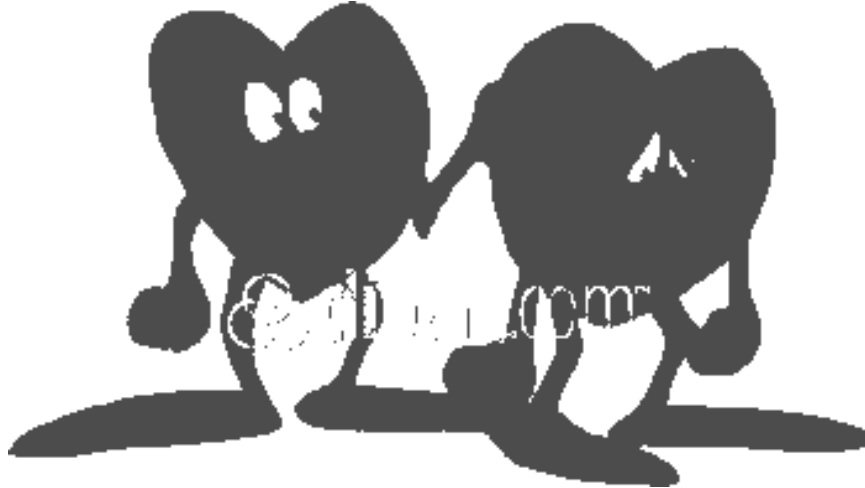
Тамара Трајковић, 7.а

ПРИЈАТЕЉСТВО

Пријатељство, тешко је описати ту врсту односа, јер пријатеља је тешко стећи, а правих пријатеља је тако мало.

Сама реч пријатељство значи нешто озбиљно, велико и веома лепо. Човек без пријатеља није ништа. Пријатељ ће ти увек немој завидети свом пријатељство свему се нада.

Пријатељ је неко сретне, неће рећи продужити даље. То брине за нас и ко ће како смо и да ли проблема. За добропријатељство поштовање и стране. Не можемо очекивати да ће нас

ће нам веровати ако пружимо исто то. Пријатељство је незаменљиво. То је енергија која чврсто и нераскидиво спаја двоје људи и ниједан рат, ниједна непогода не могу их раздвојити.

Пријатељство је као птица коју морате чувати, пазити и појити тако да никада не одлети.

Виолета Мутавдџић, 7.a

НЕОБИЧНА ПРИЧА

Сигурно вам се некада десило нешто чудно. Да ли је то случајно или не, закључите сами када прочитате ову причу.

Заврзлама је почела 1900. године. Један обичан сељак позвао је чувеног египтолога на састанак. Рекао је да ће му дати откриће века. Сељак је тражио 1000 долара у замену за стари египатски ковчег. Египтолог му је дао чек који никада није уновчен. Зашто? Зато што је сељак умро следећег дана под чудним околностима. На ковчегу је писало: "Свако ко узнемири принцезу која мирно почива, има бурну судбину". Наравно, египтолог није поверовао у ту причу и...

Следеће недеље, када је ишао у лов, пушка му је експлодирала у руци без разлога. Почело је да му се догађа низ чудних ствари. Одлучио је да ковчег пошаље једној рођаци која је била вољна да га чува. Приликом транспорта, два човека која су га додирнула, умрла су. Његову рођаку оставио је љубавник, умро јој је отац, банкротирала је и имала тегобе од неке непознате болести. Одлучила је да пошаље ковчег натраг свом рођаку, а он га је послао у музеј, мислећи да тамо не може ништа да се деси, али...

Фотограф који га је фотографисао срушио се и на месту остао мртав. Чудно, зар не? Али то није све. Ковчег је требао бити послат једном музеју, али под условом да буде добро скривен. И тако је 1912. године на пут јренуо чувени брод "Титаник" и ковчег је укрцан на њега. И тада је настао потоп. Чувени брод је потонуо заједно са ковчегом који никада није пронађен.

Дајана Милованов, 6.a

За први број у овој школској години "Свезналица" је обавила разговор са директорком наше школе Мате Аготом. Ево шта сазнали.

СВЕЗНАЛИЦА: Почела је још једна школска година и сви у њу улазимо са новим жељама и плановима. Да ли Ви, као директор, можете за школски лист да нам изнесете своје планове?

ДИРЕКТОРКА: Школа је као установа одредила да ученицима ове године приушти разне интересантне активности. Израда плана је у току. Прво нас очекује Дечја недеља у којој припремамо различите активности. Руководилац свих активности које се планирају је наставник Ференц Едвин. Затим ћемо у децембру организовати прославу поводом Св. Николе или Божића, а у другом полугодишту Дан заљубљених биће повод за ученичку забаву.

СВЕЗНАЛИЦА: Идеја б.а је да се у школи одржавају ученичке седнице. На њима би представници свих одељења износили своје идеје и планове, везане за побољшање наставе и ваннаставних активности. Шта мислите о томе?

ДИРЕКТОРКА: Идеја о постојању ђачког парламента је нова и добра. Уколико се ученици организују, може да заживи.

СВЕЗНАЛИЦА: Многи ученици прижељкују такмичења у грудвању, одржавање часова биологије у дворишту, путовања, такмичења против других школа и сл. Шта мислите о томе? Да ли остварење тих жеља зависи и од вас?

ДИРЕКТОРКА: Мислим да је школа отворена за разне видове сарадње са другим школама. Један од начина да се сарадња са другим школама оствари су чајанке. Идеја, наравно, може да се прошири и верујем да ће ученици у тим жељама наићи и на подршку својих наставника.

СВЕЗНАЛИЦА: Знамо да сте пре него што сте постали директор радили као учитељица, па нас интересује који од ова два посла вам је тежи? Који носи више обавеза?

ДИРЕКТОРКА: Мислим да човек, било који посао да ради, треба максимално да се труди. Када сам постала директор, наставила сам једнако да се трудим. Овај посао је динамичан и интересантан, другачији од посла у учионици. Потпуно ме испуњава.

СВЕЗНАЛИЦА: За крај нас интересује како изгледа просечан дан директора школе.

ДИРЕКТОРКА: Сваки дан је другачији. Почине договором са секретаром школе о дневним плановима. Свакодневно обављам различите врсте послова који се тичу документације школе, решавања различитих проблема, вођења телефонских разговора, различитих састанака...Ових дана актуелно је организовање ђачких екскурзија.

СВЕЗНАЛИЦА: Хвала вам што сте разговарали са нама. Желите ли на крају нешто да поручите нашим читаоцима?

ДИРЕКТОРКА: Увек је добро чути нове идеје ученика и бити отворен према њима. Поред ђачког парламента, који ће можда заживети, добар начин да искажете своје мишљење је и школски радио који ће почети са радом.

Дајана Милованов, б.а

КОПРИВА

Коприва је биљка са великим кореном. Корсте се њен лист, корен и семе. Може бити лек за чишћење крви, против опадања косе, реуматизма, грознице, прекомерног мокрења, туберкулозе плућа, бронхитиса, обољења зглобова, камена у бубрегу, за зарастање рана, против зрачења, малокрвности, чира на желуцу, несанице и нервозе. За лек се у јесен и у пролеће скупљају корење и листови, а стабљика се може наћи током читаве године. Семе се скупља у августу.

ЧАЈ ОД КОПРИВЕ ЗА ЖЕЛУДАЦ И ЈЕТРУ

Овај чај се припрема од читаве биљке. У 2 литре воде оставе се 3 супене кашике уситњенњ коприве да стоје 10-12 сати. Након тога се ова смеша кува поклопљена 30 минута. Када се охлади, процеди се и пије 3 пута дневно пре јела по једну шољу. Овај лек одваја слуз из плућа, чисти црева, јетру и желудац.

ГЛОБАЛНО ЗАГРЕВАЊЕ

Глобално загревање на Земљи је све веће и веће. Лед на Арктику и Антарктику је знатно мањи у односу на претходне године. Последице глобалног загревања су огромне рупе на озонском омотачу које пропуштају Сунчеве зраке. Можемо помоћи озонском омотачу, а самим тим и себи. Не треба да користимо штетне спрејеве, јаке парфеме и треба што више да пешачимо, а не да се возимо аутомобилима. Издувни гасови су веома штетни. Овим мерама можемо допринети побољшању климе.

Дајана Милованов, 6.a

КВИЗ

1. Коју боју никада не можемо видети у дуги?

- а) смеђу
- б) плаву
- в) љубичасту

2. Плавокоси људи имају више власи од тамнокосих?

- а) да
- б) не

3. Како се назива уметност аранжирања цвећа?

- а) креирање цвећа
- б) икебана
- в) никако

4. На Земљи има више копна него мора?

- а) да
- б) не

5. Апсурдан значи:

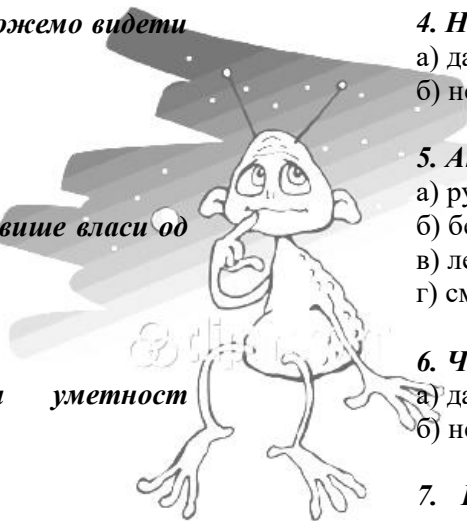
- а) ружан
- б) бесмислен
- в) леп
- г) смислен

6. Чау-чау је врста медведа.

- а) да
- б) не

7. Која животиња на леђима носи своје младунче?

- а) лав
- б) кенгур
- в) коала

Катарина Петковић, 6.a

СМС поруке

Обавештење РТС-а: "Поштовани гледаоци, обавештавамо вас да сутра у 14.00 снимамо емисију о вашем граду. Молимо вас да ради лепшаг призора останете код куће. Хвала."

Кад бих ја била ти, а ти да си ја, ја бих тада рекла теби, односно себи, да ја у ствари, волим себе, односно тебе, више ос себе, тј. тебе, овај мене, ух, збуних се.

Катарина Петковић, 6.а

Вицјеви

Зашто слон хоће да се ожени пужем?

Због куће.

Зашто рода стоји на једној нози?

Зато што би пала када би подигла и другу.

Шта се деси слепом мишу после операције очију?

Постане миш.

Шта каже бодљикаво прасе када види кактус?

"Јеси ли ти мој тата?"

Пита гуштер стоногу:

"Где ти је жена? Нисам је видео месец дана."

"Ма, отишла да проба патике, па је још нема."

Дајана Милованов, 6.а

графити

Ко другом јаму копа, има цео дан да ради.

Ја сам дебео, а ти си ружан, ал' ја држим дијету.

Лаж је тачка где се секу две истине.

Катарина Петковић, 6.а

бисери

На часу СРПСКОГ у 7. разреду:

Песме Мирослава Антића биле су повод за разговор о "лептирићима у стомаку". Девојчице храбро износе своја искуства са "лептирићима", а дечаки углавном ћуте. Међутим, један се одважи и призна да и он има посла са тим "стомачним инсектима" који су сигуран симптом заљубљености. На то, Тамара каже: "Ти их имаш само ако си их прогутао!"

На часу ХЕМИЈЕ:

Аца одговара и сигуран у себе креће: "Физика је природна наука..." "Ацо, на часу смо хамије", прекида га наставница.

На часу ГЕОГРАФИЈЕ у 6. разреду можете чути како ајкуле долазе из мађарског мора и настањују се у Тиси!

Már két éve vagyok Gábor táskája.

Gazdám nem bánik éppen jól velem.

A színem zöld és szürke. Négy rekeszem van. Birom a terhelést. A releszeim tele vannak könyvvel, füzettel, tollal és ceruzákkal. A gazdám egy kicsit rendetlen, de azért mindent megtalál bennem.

Néha a súlyom eléri az 5 kg-t is. A gazdám sokszor azt mondja, hogy jobb volt neki még alsóban. Szeretném, ha az idén a gazdám sok ötöst hozna bennem.

Szokola Gábor 5.b

Ezt mesélné rólam a táskám

Egy évvel ezelőtt látaam meg a napvilágot egy varrodában.

Fekete és piros színű vagyok tele sok-sok dísszel, kapocccsal, két oldalzsebbel és két rekeszel. Egy boltban laktam mindaddig, míg Izabella meg nem vásárolt. Sokáig gubbasztottam a bolt polcán mire felfigyelt rám. Megtetszett neki szép színem és díszeim. Rögtön meg is vásárolt. Mikor hazaértünk csodálkoztam amikor a sarokba dobott és napokig rám se nézett. Azt hittem, hogy ilyen egyszerű dolgom lesz a jövőben is. Szeptember elsejétől azonban megváltozott minden. Akkor aztám belém tömte a tanszereit és irány az iskola. Tanítási órákon a pad mellett a helyem, szünetekben pedig az ablakpárkányon. Izabella jól bánik velem, nem dobál, nem rugdos. Tanítás után fáradtan megyünk haza.

Remélem, hogy még sokáig szolgálhatom a gazdámot.

Német Izabella 5.b

Albert táskája vagyok. Már második éve őt szolgálom.

A Pop-art nevű könyvesboltban vásároltak meg. Szép fekete színű, piros és fehér feliratokkal ellátott táska vagyok. Három rekeszem, és két oldalzsebem van. Mostanában elég nehéz a táskák sorka.

Korán kelnek és jól megpakolják a gazdáik tanszerekkel. Mikor odaértünk az iskolába, becipelnek a tanterembe és felakasztanak a székre. Szünetekben kupacba raknak mindket, és magunkra hagynak. Ekkor van alkalom arra, hogy beszélgessünk. Ilyenkor mondjuk el, hogy kivel miképpen bánik a gazdája:

–Nekem szerencsém van – szólalok meg büszkén –, mert Albert a gazdám, neki köszönhetem hogy még mindig ilyen jól nézek ki. Törődik velem. Ha esik az eső, vagy ha a portól piszkos vagyok, figyelmesen megtörölget. Nem dobál és nem rúg belém. Sajnos a sok könyv és füzet mellett a bűdös tornacsukáját is el kell viselnem.

Ezért egy kicsit haragszom rá. A kimerítő nap után hazafelé menet jó vicceket mesélnek egymásnak. Amikor hazaérünk gondosan letesz a helyemre.

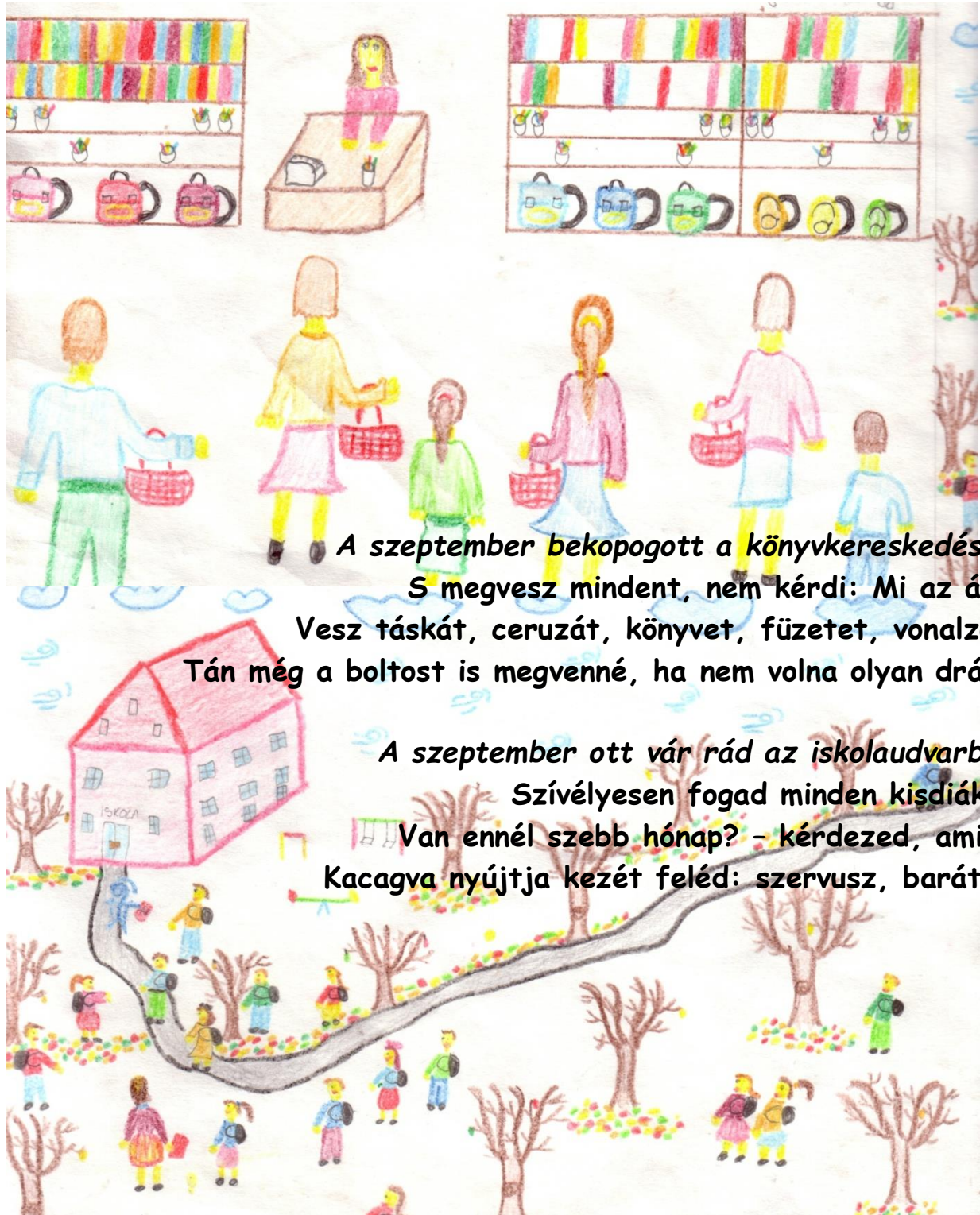
Szeretem a gazdámot, mert törődik velem és felesleges dolgokkal nem terhel.

Szilágyi Albert 5.b

Mint csintalan, bújócskázó gyerek,
Eléd toppan a szeptember, s rád kiált: Megfogtalak!
Hiába bújsz a nyár tűnő palástjába,
Az ősztől el nem rejtezel, nem hívhatod vissza a nyarat!

Hirtelen toppán eléd a szeptember,
Míg arany falevelekkel búcsúzik a nyár,
Az ősz meg szélseprőjével tisztogatja az utcákat,
S lebeg az iskola felett a foszló ökörnyál.

A versillusztrációt *Friss Tünde* 5.b osztályos tanuló készítette.

Kosztolányi Dezső: *Őszi reggeli*

Ézt hozta az ősz. Hűs gyümölcsöket
 Ülve tálon. Nehéz, sötét-smaragd
 Szőlőt, hatalmas, jáspisfényű körtét,
 Megannyi dús, tündöklő ékszerét.
 Vízcsöpp iramlík egy kövér bogyoról
 És elgurul, akár a briliáns.
 A pompa ez, részvételen, derült,
 Magába-forduló tökéletesség.
 Jobb volna élni. Ámde túl a fák már
 Aranykezűkkel intenek nekem.

Molnár Ervin 5.b osztályos tanuló munkája

Fehér Ferenc: *És szőke haja nőtt a fűnek*
 (részlet)

A határban szemerkélt a kócos eső
 És messze, a temetőárokban
 Szőke haja nőtt a fűnek.
 A fölbukott öreg földön
 Nagy lábú felhők léptek át.
 Köpenyük beillett volna szemfedőnek.

A nádkunyhón lógott a
 Motolla tolla.

Ültem a szalmahordó kosárban
 És körülvettek tépett,
 Térdeplő napraforgó-fivérek.

Innen láttam az egész világot –
 A falu mosott, bádogos tornyát,
 Ütszélen eperfák gözölgő kontyát,
 Az ólmos ég öntött harangját,
 És a bosztány hajlatában
 Bukdácsoló apám kalapját.

Kovács Izabella 5.c osztályos tanuló munkája

Szilágyi Domokos: Ősz

Kopasz az almafa,
Sárga.
Leszállt az alma
Kosárba.

Kaszálón ökörnyal
Lebben,
Fakul a fű torzsa
Csendben.

Üres a szilvafa,
Árva,
Ágait kék égre
Tárja.

S hol van a szőlőhegy
Kincse?
Elnyelte nagyhasú
Pince.

Mezőről hol van a
Boglya?
Szénapadlásnak a
Foglya.

Szilva fő az üstben,
Lesz már
Kenyérrre, tésztába
Lekvár.

Padlásan színarany
Szalma:
Itt puhul a piros
Alma.

Puszt a kert
A mező, a határ,
A nyár, jaj, a nyár odavan már –
Jön a tél, jön a tél
De tele a kamra
A pince, a padlás,
Tele a hiu, a magtár.

My summer holiday was a bit boring, but there were some great moments.

In June, when the school year ended, I went to Bulgaria for four days with my water polo team. We played on a tournament. There were four teams, we took the second place and we received medals. There was a great party where we danced and had a great time. On 29th of June we headed towards home.

I spent the whole of July at home. My relatives came from Germany. We went sunbathing, had parties and went out a lot. We visited lots of friends as well, so we had a marvelous time.

Many things happened in August. I went to Kecskemét, in Hungary, also with my water polo team. We slept in private houses, only two other girls slept in a hotel. We played training games with teams from Kecskemét and Eger. This was my second trip in my summer holiday; I went only to these places, but I also went to some excellent parties. The best one was the birthday party of my friend, Adrianna. She and her brother celebrated their birthdays together. Her brother is older, so his friends, who were invited, were all older. They were very nice and kind. I met there a boy who is now my best friend.

In conclusion, I cannot say that my whole summer holiday was boring, because I met some new great people who became my friends, and I also traveled to Bulgaria and Hungary. The only problem was that the whole summer holiday ended so fast.

Bónifárt Anna, 8.b

My summer holiday was boring, because I did not go anywhere.

The summer holiday started in June and lasted until the end of August. There was a party at the beginning of July. My friends and I gathered at Judit's place. We talked a lot and listened to music. It was a very good party.

During this summer holiday I read a lot of books. My favourite book was „Pride and Prejudice” by Jane Austen. I remember that I watched the film long time ago; the film used the story of the book and it was great.

There were a lot of birthday parties in August. Some of them were boring, but some of them were very interesting. This was not a special summer holiday, but I hope the next summer holiday will be better.

Sági Livia, 7.c

The summer holiday began on 17th of June.

In the summer holiday I was at the seaside with my parents. We were there a whole week. The weather was bad, it was raining most of the time, so we did not swim a lot, but we went for walks. The hotel was big, I liked it. When we came home, I went to a party. My friend, Judit, had a party. There were all my friends; we had a great time.

One day in August, my best friends and I went to the centre of the town. We drank Cola, ate ice cream and walked a lot. It was a great fun.

This was a good summer holiday.

Kosztai Klementina, 7.c

This summer was full of interesting activities for me. I was in two summer camps and I spent some time at the seaside.

First, I went to a summer camp in Kishegyes. We were in the nature and made lots of new friends. In July, I travelled to the seaside. We went swimming every day and we spent much time in the sun. Every evening we went for a walk and we saw many beautiful places. My last trip was a summer camp in Kishegyes again. I met there my friends from the first camp. We had a lot of fun together.

I rarely have so exciting summer holidays; this was one of the most interesting holidays in my life.

Kéring Szabolcs, 8.c

Ich stehe um sieben Uhr auf.

Ich gehe ins Badezimmer. Ich frühstücke und danach gehe ich in die Schule. Nach der Schule esse ich zu Mittag. Am Nachmittag mache ich meine Hausaufgaben und ich lerne. Ich habe Abendessen um halb sieben. Ich gehe um zehn Uhr schlafen.

Balzam Diana 7.c

Ich stehe um sieben Uhr auf. Danach frühstücke ich. Dann gehe ich in die Schule. Wenn ich nach Hause ankomme, esse ich zu Mittag. Dann mache ich meine Hausaufgaben und lerne viel, weil ich ein guter Schüler sein will. Nach den Hausaufgaben sehe ich Fern. Dann esse ich zu Abend und gehe ins Badezimmer. Wenn ich fertig bin, lege ich mich schlafen. Das ist ungefähr um neun Uhr.

Kurunci Arnold

Ich stehe um 6 Uhr auf. Ich frühstücke. Ich gehe in die Schule. Ich habe jeden Tag 6 Stunden, nur mittwochs habe ich 5 Stunden. Meine Hobbys sind Tennis spielen und Musik hören. Meine Verpflichtungen sind aufräumen, den Tisch decken, lesen und lernen. Ich schlafe fern. Ich gehe um 10 Uhr ins Bett.

Borsos Krisztina 7.c

Als ich morgen um 7.30 Uhr aufgestanden bin, ist meine Freundin Andrea angekommen, und wir sind nach Temerin gefahren. Meine Oma ist nämlich aus Deutschland zurückgekommen. In Temerin haben wir viele Geschäfte besucht. Inzwischen haben wir gefrühstückt. Wir haben Vieles eingekauft. Mit Bus sind wir zu Oma gefahren. Nach dem Mittagessen, haben wir meine Verwandte besucht. Zwei Jungen haben wir kennengelernt. Den ganzen Tag haben wir gescherzt. Nach dem Abendessen haben wir zusammen mit Oma und mit meinem Bruder Eis gegessen. Den letzten Tag haben wir wieder schöne Sachen gekauft und zwar: gleiche Blusen, Ohrringe und Ketten. Nach dem Mittagessen sind wir nach Becej gefahren.

Diese zwei Tage waren sehr schön für uns. Darum haben wir mit Andrea besprochen, auch in den nächsten Sommerferien wieder nach Temerin zu fahren.

Másity Helena 8.c

Tokodi Antonella, diákigazgató

„...A tisztaság fél egészség, mondja a közmondás. Ezt tudván, szerintem a WC-eket tisztábban kellene tartatni iskolánkban. Erre ügyelnék. A kézmosáshoz szappant is biztosítatnék a mosdókhoz. Továbbá törülközőket is rakatnék a fürdőbe, hogy ne a ruhánkba kelljen törölnünk vizes kezeinket. A lányoknak tükröt is tetetnék a mosdó fölé. A szobapapucst kötelezővé tenném én is, azzal a feltétellel, hogy szőnyegeteket tetetnék a termekbe. A folyosókon minden diáknak saját kis szekrényt biztosítanék, ahová betehetnék papucsait, tanszereiket...”

„...Az órák harminc percesek lennének, s egy tanítási nap mindössze négy tanórát engedélyeznék. Amikor pedig véget ért a tanítás, a gyerekeknek tanáraikkal közösen itt az iskolában kellene megoldaniuk a házi feladatot...”

Bonifárt Anna, diákigazgató-helyettes

„...A diákok negyvenöt percet nem tudnak egyfolytában végéig hallgatni, ezért a tanórákat harmincöt percesre csökkenteném. A gyerekeknek több mozgásra és életterre van szükségük, ezért több testnevelés órát iktatnék az órarendbe...”

„...Több rendezvényt szerveztetnék, mert a gyerekeknek szórakozásra is szükségük van. (...) A rendezvényekre a tanárokat is elhívnám. Szerintem minden felnőttben ott él a lelke mélyén a gyermek, s ezeken a bulikon remélem ők is elfelednék problémáikat, s felhőtlenül szórakozhatnának a gyerekek társaságában. Úgy vélem jó iskolaközösség jöhetne létre ezáltal...”

Gianni Rodari: A világ minden gyermeke
(részlet)

Ha kinn a nagyvilágban, szerte,
Amerre csak gyerekek élnek,
Egy adott jelre
Mind egyszerre
Együtt nevetni kezdenének,
A Föld rengene a hangra.

Millió táj felől kelne visszhangja...
Mintha egy aranyhegy, ezüsthegy orma
Tengernyi szilánkban földre omolna,
Vízár zengne mélybe zúdulva,
Színarany hullna,
Színezüst hullna.

(Fordította: B. Radó Lili)

Az elmúlt napokban megemlékeztünk iskolánk egykori diákjáról, Pap Józsefről, költőről, aki szeptemberben távozott az élők sorából.

Józsi bácsi 2003 tavaszán járt iskolánkban egy író-olvasó találkozón.

Kozma Emese 8.b

Iskolánkból szeptember 3-án néhány fiú részt vett a Topolyán megrendezésre került I. Nemzetközi Úszómaratonon. A serdülő fiúk kategóriájában Sinkovics Sebestyén első díjat szerzett, Szabó Szabaszián pedig harmadik helyezett lett.

Sinkovics Sebestyén 6. b

Iskolánkban elkészült az emeleti díszterem, amely a padlástérben kapott helyet. A terem ünnepélyes átadására október 28-án kerül sor. Az ünnepségen fellépnek a Csiribiri Társulat tagjai is.

Goór Enikő 6.b

Iskolánkban az idén is megszervezték a Gyermekhéti mókát.

Hétfőn első osztályosaink a városközpontot díszítették. A többi alsós kisdíák iskolánk környékét rajzolt széppé.

Ugyancsak hétfőn a felső tagozatosok olvasgathatták a hat diákigazgató-jelölt kampányszövegét. Diákigazgatónak jelöltették magukat:

Grujin Branislav 8. a
Balzam Sarolta 8. b

Bonifárt Anna 8. b
Bővíz Izabella 8. c

Tokodi Antonella 8. c
Zórád Anikó 8. c

Becskei Szabolcs 6. b

Kedden kiválasztottuk a diákigazgatót és helyettesét. Igazgatónk **Tokodi Antonella** lett, helyettese pedig **Bonifárt Anna**.

Cseszák Zsombor 6. b

Kedden alsó tagozatosaink, Ki mit tud? vetélkedőt tartottak. Majd a 3. b, c és a 4. b, c osztályosok színházi előadás tekinthettek meg.

Az 1.b osztály munkája

A 4.a osztály munkája

Becskei Szabolcs 6. b

Szerdán a tanárok helyett a gyerekek foglalták el a katedrát.

Diáktanárok voltak:

- Goór Enikő – magyartanár
- Sági Livia – magyartanár
- Barta Gabriella – magyartanár
- Török Krisztina – magyartanár
- Csábi Orsolya – magyartanár
- Péter Diana – magyartanár
- Kovács Izabella – magyartanár
- Dudás Enikő – magyartanár
- Lázár István – magyartanár
- Rákos-Tóth Nikolett – történelem-tanár
- Beretka Judit – kémia-tanár
- Kurunci Arnold – matektanár
- Varga Sarolta – matematika-tanár
- Máriás Mónika – matematika-tanár
- Bartuc Csilla – némettanár
- Tóth Livia – földrajztanár
- Jung László – történelemtanár
- Cseszák Zsombor – angol tanár
- Barna Rita – kémia-tanár
- Kiss Csaba – tornatanár
- Farkas Dániel – tornatanár
- Tóth Anita – fizikatanár
- Barna Rita – matematika-tanár
- Tóth Livia – matematika-tanár
- Mészáros Csongor – zenetanár
- Molnár Ervin – tornatanár
- Molnár Tímea – némettanár
- Jovanovity Péter – matematikatanár
- Zavarkó Áron – szerbtanár
- Friss Tünde – zenetanár
- Kucsera Emese – matematika-tanár
- Bóvíz Bettina – történelem-tanár
- Nagy Szanella – szerbtanár
- Bazlam Sarolta – kémia-tanár
- Horvát Zsolt – matematikatanár
- Német Erna – földrajztanár
- Pálfi Tibor – történelemtanár
- Kiss Anita – matematika-tanár
- Hekker Krisztián – tornatanár
- Kovács Ronald – tornatanár
- Bóvíz Izabella – fizikatanár
- Kéring Szabolcs – kémia-tanár.

Kiss Anita 8. c

Alsósaink vetélkedőben mérték össze ügyességüket. A sok érdekes versenyszám jó mókának bizonyult. Volt lekvárevészet, kukoricamorzsolás, zsákban ugrálás, almaevés, karikahajítás... Még labdát is kellett a fejükön egyensúlyozniuk.

A következő eredmények születtek:

I. 3. b; 3. c; 4. c

II. 3. a

III. 4. b; 1. c; 2. b

Goór Enikő 6. b

Csütörtökön Lovagi Tornát szerveztek a felsősök részére. A hét próbára hat csapat nevezett be:

- 🏆 Manglia (5. c és 8. c)
- 🏆 Frankok (5. b és 8. b)
- 🏆 Dalekoputija (5. a és 8. a)
- 🏆 Zemlja Čuda (6. a és 7. a)
- 🏆 Sose vót, nem is lesz (6. b és 7. b)
- 🏆 Sárkányország (6. c és 7. c)

Versenyszámok sorát kellett megoldaniuk:

- kerékdobás, békapuszi, boszorkny-express, 7 fejű sárkány, Tel Vilmos, labdazsonglőr, falmászás.

Ügyesen vették a csapatok az akadályokat.

Cseszák Zsombor 6. b

Alsó osztályosaink csütörtökön különféle őszi termések felhasználásával figurákat készítettek. Szebbnél szebb munkákat hoztak létre. Az elkészült alkotásokkal feldíszítették iskolánk folyosóit.

Sinkovics Sebestyén 6. b

Pénteken a játékos hét zárórendezvényére került sor. Mindegyik csapatnak különféle ügyességi feladatot kellett megoldania, hogy a játék végén elnyerhesse a legügyesebb csapat királyfia Dundy-ország királylányának, Thussikának bájos kezét.

A csapatoknak ebédet kellett készíteniük, az udvari bolondnak mutatványt kellett bemutatnia, udvari énekeseknek kellett szórakoztatniuk a királyi udvart, táncrea kellett invitálni a királyfinak a „karcsú” Thussikát...

A játék végeredménye:

1. **MANGLIA**
2. **FRANKOK és a SOSE VÓT, NEM IS LESZ**
3. DALEKOPUTIJA
4. SÁRKÁNYORSZÁG
5. ZEMLJA ČUDA

Cseszák Zsombor 6. b

Lustaság

- A kutyánk egyre lustább lesz – mondja az asszony a férjének.
- Miből gondolod?
- Azelőtt a pórázt hozta, amikor a parkba akart menni, most az autókulcsot.

Bizonyíték

A kisállatok árverésén a legtöbbet kínáló hölgy azt mondja a kikiáltónak:

- Óriási összeget adtam a papagájért. Remélem, tényleg olyan jól tud beszélni, ahogy maga állítja.
- Garantálom, asszonyom – feleli az árverező. Mit gondol, ki licitált mindvégig maga ellen?

Egyetértés

Az állatkert igazgatója büszkén mutogatja a vendégeknek a közös ketrecbe zárt bárányt és oroszlányt.

- Íme, egy szép példa az egyetértésre.
- Csodálatos! És tényleg nincs velük semmi gond?
- Az oroszlánnal semmi, a bárányt időnként cserélni kell.

Tévedés

Az anyuka hazaér a munkából. A kisfia azzal fogadja, hogy megmosta a kutya fogát. Az anya ezt hallván, kidobja a kisfia fogkefét, és vesz neki egy másikat.

Eltelik két hét, amikor a gyerek megkérdezi:

- Anya, miért dobtad ki a fogkefém, amikor én a tiédet használtam.

Eszperente

- Hogy hívják eszperente nyelven Kerepestarcsát?
- Kerepes netegeyele.

Látszat

- Miért nem szalad a csiga?
- Mert hülyén nézne ki, ha lobogna a szeme.

Valami jó

Két farkas beszélget az erdei pusztáson:

- Képzeld, azt mondják, mindenben van valami jó.
- S benned mi a jó?
- Piroska.

1. Az előre beírt betűk és meghatározások segítségével fejtsd meg mind a kilenc szót! A jelzett oszlopban olvasható a megfejtés.

<i>F</i>								<i>M</i>
<i>F</i>								<i>T</i>
<i>S</i>								<i>S</i>
<i>E</i>								<i>T</i>
<i>F</i>								<i>T</i>
<i>M</i>								<i>Ó</i>
<i>C</i>								<i>A</i>
<i>R</i>								<i>T</i>
<i>T</i>								<i>A</i>

2. Juss el az első szótól az utolsóig úgy, hogy közben csak egy betűt változtass meg!

<i>B</i>	<i>Á</i>	<i>L</i>	<i>N</i>	<i>A</i>
<i>B</i>	<i>Á</i>	<i>R</i>	<i>K</i>	<i>A</i>

3. Melyik híres zenetudós nevét rejtik a dominók?

D	Y	Á	L	K	O
L	N	T	Á	Z	O

A **Figyelő** az óbecsei Petőfi Sándor Általános Iskola Radnóti Miklós Önképzőkörének diáklapja.

Szerkeszti a szerkesztő-bizottság.

Főszerkesztők: *Kiss Anita és Kozma Emese* tanulók.

Szerkesztőség tagjai: *Török Krisztina, Beretka Judit, Sági Livia, Bezeg Noémi és Tóth Anita* (fotóriporter).

Felelős szerkesztő: *Szűcs Budai Engelbert* magyartanár.

Technikai munkatárs: *Varró Stefánia*.

Школски лист литерарне секције «Радноти Миклош»

Основне школе «Петефи Шандор» у Бечеју.

Припрема: уређивачки одбор.

Главни уредници: *Kiss Anita* и *Kozma Emese* ученици.

Чланови уређивачког одбора: *Терек Кристина, Беретка Јудит, Шаги Ливија, Безег Ноеми и Том Анита* (фоторепортер).

Одговорни уредник: *Сич Будаи Енжелберт* проф.мађарског језика

Технички сарадник: *Варо Штефанија*.

FELSZÍN ALATT, A FÖLDBEN

A becsei Petőfi Sándor iskola tanulóinak

"Vigyázzon, hogy meg ne sértse
a megbúvó téltemetőt!"
- int a tudós – kis hírnökünk
februári startja előtt.

"S ne higgye, hogy rest, hogy tunyán
szunyókál a felszín alatt,
hogy tétlenül lesi, várja
az ébresztő napsugarat!"

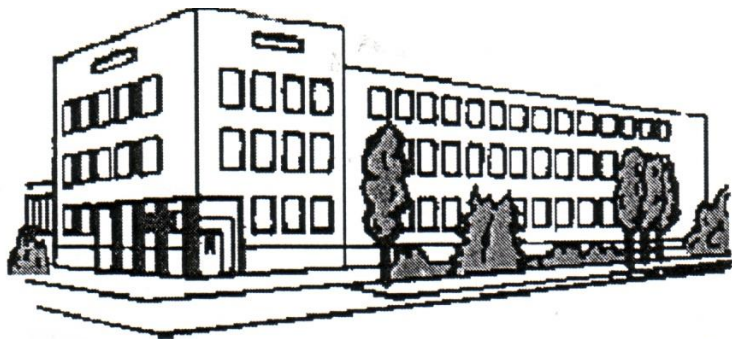
Megnyugtatom: nyugi doki!
Ismerem a téltemető
Nagy bűvárját, hogy télutón
Kiskertünkben ő az első,

Aki jelzi: vége, vége
Vége már a zordon télnek
S a halott csak tetszhalott volt –
A természet újra éled.

Óvatosan kapálgatok:
Virágunkat én is félttem.
Tudom, most is serénykedik
Földalatti műhelyében.

Egy helyben is csupa mozgás:
Nedvet szív-tol, vegyít sókat.
Hogyha fölé hajol a Nap,
A hó alatt nem nyugodhat.

Szárba szökken, s a havon át
Kidugja a fejcskéjét
- igéző szem! - s ahogy rád néz,
téli borúd elhagy végképp.

Pap József